

Prisstigningen ikke saa helt lille. Men anerkendes skal det, at Folk i Egnen har vist sig i høj Grad offervillige. De har ved frivillige Bidrag tegnet 10,000 Kr. til den nye Kirke udover den Vedligeholdelsesfond paa 3,000 Kr., som skal til, saa det er en Offervillighed, som bør paa-skønnes. Jeg maa dertil føje, at de har givet gratis Byggeplads paa et efter Biskoppens Mening overordentlig heldigt Sted.

Det, der volder nogen Vanskelighed, er Spørgsmaalet om Præstegaarden, som er paa 70 Tønder Land. Den er vurderet til Ejendomsskyld til 23,000 Kr., og Menighedsraadet mener, at den kan sælges for 33,000 Kr. Det vilde imidlertid set paa Baggrund af den Forpagtningsafgift, der faas, gøre, at Indtægten vilde gaa en Del ned, og det værste er, at Forpagtningen af denne Præstegaard udløber først den 1. April 1920, og det vilde ikke være heldigt, om man skulde betale en større Aftrædelsessum til den nuværende Forpagter. Dertil kommer, at der skal bygges en ny Præstebolig i Holsted og en ny Præstebolig ved Brørup Station, saa alt i alt tror jeg, at Pengene ikke slaar til, og jeg maa forberede det høje Ting paa, at i den kommende Tid, naar Forslaget om den nye Kirke bliver stillet, maa man ogsaa stille Forslag om Tilskud til Opførelse af en Præstebolig i Holsted. Men det høje Ting har jo ikke vist sig karrig overfor saadanne Forslag, der er vist i den paa-gældende Egn, mener jeg, at jeg kan give det ærede Medlem et Tilsagn, jeg kan i hvert Fald sige, at Ministeriet er sindet at stille Forslag om en Bevilling til en ny Kirke i Brørup paa det kommende Finanslovsforslag, altsaa Finanslovsforlaget for 1918—19, dog saadan, at Ministeren maa forbeholde sig, at inden Embedets Oprettelse og den endelige Ordning i saa Henseende kan foregaa, maa Præstegaardens Salg og Opførelserne af Præsteboligerne i Holsted og ved Brørup Station være i Orden. Men der vil jo gaa nogen Tid med Opførelsen af den nye Kirke, saa jeg haaber, det ærede Medlem vil være tilfredsstillet med det Tilsagn, som jeg her kan give, at Ministeren altsaa er sindet at optage Bevillingen paa det kommende Finanslovsforslag. Jeg vil saa henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage.

Til de ærede Medlemmer fra Kolding (Laursen) og Bælum (Gjerdning) skal jeg sige, at jeg er fuldkommen enig med de to ærede Medlemmer i, at Forholdet

med Hensyn til Skibsteds og Lyngbys Betjening ikke er holdbart. Det forholder sig saadan, at umiddelbart efter, at det Lovforslag, som jeg fremsatte i forrige Samling til en mindelig Ordning af Vaalse-Spørgsmaalet, var strandet, sendte jeg Skibsted og Lyngby Sognemenigheder en Skrivelse, hvori jeg henstillede, at jeg nu lod Skibsted og Lyngby Sognekald opslaa til Besættelse ved Konstitution, saaledes at alle de indkomne Ansøgninger blev sendt ud til Skibsted og Lyngby Menighedsraad, saa at de selv kunde vælge mellem dem. Jeg mener, at dette i Virkeligheden var et overordentlig gunstigt Tilbud, idet de paagældende Menighedsraad da faktisk vilde være kommet til at vælge 2 Gange. Første Gang skulde de altsaa vælge mellem alle Ansøgningerne om Embedet til Besættelse ved Konstitution, og siden, naar der blev Spørgsmaal om fast Ansættelse, blev de spurgt igen. Jeg vekslede da ogsaa om dette Spørgsmaal Ord med Folketingsmanden for Kredsen, og han udtalte sin fulde Tilslutning hertil og mente, at det i Virkeligheden var et saare gunstigt Forslag, jeg der havde stillet. Men den Gang svarede Menighedsraadene, at de saa hellere vilde fortsætte med den Betjening, de havde, og som man har den Dag i Dag, idet man var særdeles godt tilfreds med de 3 Præster, der — som det hedder i det kirkelige Sprog — forsynede og forsyner Skibsted og Lyngby, nemlig Præsterne Alexander Rasmussen, Becker og Grønvold, tre overordentlig dygtige og afholdte Præster, med hvem man ønskede at bevare Forbindelsen. I Henhold dertil stillede Sagen saa i Bero, idet Ministeriet dog udtalte, at til enhver Tid kunde Sagen genoptages paa det Grundlag, som var stillet i Udsigt ved Kirkeministeriets Skrivelse.

Nu er Forholdet imidlertid, som udtalt af det ærede Medlem fra Bælum, at Pastor Becker i Bælum desværre er blevet meget alvorlig syg, og nu er Arbejdet for de to Præster naturligvis uoverkommeligt. Det er derfor nødvendigt, at der gøres noget for at faa Forholdet ændret, og der er da to Udveje, enten at man kommer til en endelig Ordning af Vaalse-Spørgsmaalet, saa at Pastor Arboe Rasmussen faar kongelig Udnævnelse til Vaalse, eller at man gaar til Konstitution af en Sognepræst til Skibsted og Lyngby paa den Maade, at Menighedsraadene faar frit Valg mellem alle Ansøgerne. Jeg frygter ikke for, at der ikke skulde komme Ansøgere nok, for det vil i Virkeligheden være langt